Sygn. akt: KIO 4346/26

WYROK

Warszawa, dnia 30 września 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Emilia Garbala

Protokolantka: W.Z.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 września 2026 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 31 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę **D.W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą D.W. DANFARM Punkt Apteczny Niebocko, Niebocko 143A, 36-204 Niebocko**,

w postępowaniu prowadzonym przez: **Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej w Lesku, ul. Kochanowskiego 2, 38-600 Lesko**,

orzeka:

1.odrzuca odwołanie w zakresie zarzutu nr 1,

2.w pozostałym zakresie **oddala odwołanie**,

3.kosztami postępowania obciąża odwołującego, i:

3.1.zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego,

3.2.zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez zamawiającego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodnicząca:……

Sygn. akt: KIO 4346/26

UZASADNIENIE

Zamawiający – Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej w Lesku, ul. Kochanowskiego 2, 38-600 Lesko, prowadzi w trybie podstawowym z możliwością negocjacji, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Świadczenie usług w zakresie przygotowania i dostarczania całodziennego wyżywienia dla pacjentów hospitalizowanych w SPZOZ w Lesku oraz Dziennym Oddziale Psychiatrycznym”, numer referencyjny: ZP6/2026 Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 21.07.2026 r., nr 2026/BZP 00353344/01.

W dniu 31.08.2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło odwołaniewykonawcy D.W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą D.W. DANFARM Punkt Apteczny Niebocko, Niebocko 143A, 36-204 Niebocko (dalej: „Odwołujący”), w którym Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1)art. 128 ust. 1 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) oraz art. 16 ustawy Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 793 ze zm.), zwanej dalej: „ustawą Pzp”, przez odrzucenie oferty Odwołującego bez należytej oceny charakteru dokumentów objętych wezwaniem z 13.08.2026 r., zakresu wezwania i okoliczności faktycznych związanych z wykonaniem wezwania,

2)art. 223 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy Pzp, a w konsekwencji – w razie potwierdzenia niezgodności – art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, przez zaakceptowanie wyjaśnień Gryfina prowadzących do wskazania Rymanowa-Zdroju zamiast Kostrzyna nad Odrą wskazanego w ofercie,

3)art. 16 ustawy Pzp przez zaniechanie pełnej weryfikacji prawa i faktycznej możliwości wykorzystywania kuchni przy ul. Leśnej 4 w Rymanowie-Zdroju do realizacji zamówienia dla SPZOZ w Lesku,

4)art. 16 ustawy Pzp przez nieuwzględnienie chronologii rozszerzenia wpisu sanitarnego zakładu o dostarczanie gotowych posiłków odbiorcom zewnętrznym po złożeniu oferty,

5)art. 239 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy Pzp przez przyznanie Gryfino 20 pkt za doświadczenie dietetyka bez dostatecznie weryfikowalnej podstawy w udostępnionej dokumentacji,

6)art. 16 ustawy Pzp przez odmienne podejście do wyjaśniania istotnych rozbieżności w ofertach.

W związku z powyższym Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

1)unieważnienia czynności wyboru oferty FIRMA CATERINGOWA I.A.,

2)unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego oraz ponownego badania tej oferty – w przypadku uwzględnienia zarzutów dotyczących art. 128 ust. 1 i art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) Pzp,

3)ponownego badania i oceny ofert, w tym oceny dopuszczalności wskazania Rymanowa-Zdroju w toku wyjaśnień,

4)weryfikacji prawa do korzystania z kuchni przy ul. Leśnej 4 oraz chronologii dokumentacji sanitarnej,
5)ponownej oceny punktacji w kryterium doświadczenia dietetyka.

Pismem z dnia 16.09.2026 r. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o jego oddalenie. W dniu 16.09.2026 r. Odwołujący odniósł się pisemnie do argumentacji Zamawiającego.

W trakcie rozprawy Strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznając na rozprawie złożone odwołaniei uwzględniając dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz stanowiska Stron złożone na piśmie i podane do protokołu rozprawy, zważyła co następuje.

W pierwszej kolejności Izba ustaliła wystąpienie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. istnienie po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia przez niego szkody z uwagi na kwestionowane zaniechania Zamawiającego. W szczególności Izba nie podzieliła stanowiska Zamawiającego, jakoby Odwołujący nie miał interesu we wniesieniu odwołania, gdyż jego oferta została skutecznie odrzucona. Skoro bowiem Odwołujący zakwestionował odrzucenie swojej oferty w niniejszym odwołaniu, to do czasu wydania wyroku przez Izbę (a nawet do czasu wydania orzeczenia przez Sąd Okręgowy, jeśli Odwołujący wniesie skargę) odrzucenie jego oferty nie jest prawomocne i właśnie na tym polega jego interes, że domaga się on przywrócenia tej oferty do postępowania, by uzyskać zamówienie. Dlatego Izba stwierdziła, że Odwołujący ma interes we wniesieniu odwołania.

Czym innym jest natomiast kwestia terminowości wniesienia tego odwołania w zakresie zarzutu nr 1 dotyczącego art. 128 ust. 1 ustawy Pzp. W tym zakresie Izba stwierdziła, że zachodzi przesłanka odrzucenia odwołania na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy Pzp, w myśl którego Izba odrzuca odwołanie, jeżeli stwierdzi, że odwołanie zostało ono wniesione po upływie terminu określonego w ustawie Pzp. Zgodnie z art. 515 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy Pzp odwołanie wnosi się, w przypadku zamówień, których wartość jest mniejsza niż progi unijne, w terminie 5 dni od dnia przekazania informacji o czynności zamawiającego stanowiącej podstawę jego wniesienia, jeżeli informacja została przekazana przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. W niniejszym postępowaniu Odwołujący został wezwany do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych w dniu 13.08.2026 r. Jeżeli zatem uważał ww. czynność za dokonaną w niewłaściwy sposób, powinien był wnieść odwołanie w terminie 5 dni od 13.08.2026 r., czyli w terminie do 18.08.2026 r. Nie ma przy tym znaczenia, że Odwołujący był wtedy chory i przebywał na zwolnieniu lekarskim. Pomijając już nawet to, że zwolnienie trwało od 18 do 21.08.2026 r., przede wszystkim należy podkreślić, że ustawa Pzp nie przewiduje odstępstwa od terminów wnoszenia odwołań bez względu na jakiekolwiek okoliczności, w tym bez względu na chorobę wykonawcy prowadzącego działalność gospodarczą. Nie ma też zresztą obowiązku wniesienia odwołania osobiście, można to zrobić korzystając z usług pełnomocnika. Wniesienie zatem odwołania na czynność Zamawiającego z 13.08.2026 r. dopiero w dniu 31.08.2026 r. jest już działaniem spóźnionym, co oznacza, że odwołanie w zakresie zarzutu nr 1 zostało wniesione z uchybieniem terminu i podlega odrzuceniu na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy Pzp.

Przechodząc do pozostałych zarzutów odwołania, w odniesieniu do kwestii odrzucenia oferty Odwołującego należy wskazać, że w ww. wezwaniu z 13.08.2026 r. Zamawiający wyznaczył termin na uzupełnienie podmiotowych środków dowodowych do 19.08.2026 r. Odwołujący w tym terminie nie złożył wymaganych dokumentów. Izba podtrzymuje wskazaną wyżej argumentację, w myśl której zwolnienie lekarskie wykonawcy nie powoduje zawieszenia wyznaczonego terminu. Odwołujący mógł ewentualnie prosić Zamawiającego o wydłużenie tego terminu (na co Zamawiający mógłby się zgodzić, choć nie miałby takiego obowiązku). Ale skoro wydłużenie terminu nie miało miejsca (bo Odwołujący nawet się o to nie zwracał), to jego obowiązkiem było przedłożyć wymagane dokumenty do 19.08.2026 r. Skoro tego nie zrobił, to słusznie jego oferta została odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Pzp.

Przede wszystkim jednak należy podkreślić, że odwołanie nie może być uznane za zasadne, ponieważ nie zawiera żadnego merytorycznego uzasadnienia. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 516 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp odwołanie zawiera m.in. wskazanie okoliczności faktycznych i prawnych uzasadniających wniesienie odwołania oraz dowodów na poparcie przytoczonych okoliczności. Oznacza to, że nie jest wystarczające zawarcie zazwyczaj we wstępnej części odwołania krótkiego wykazu zarzutów, ale konieczne jest ich merytoryczne uzasadnienie, tj. podanie szczegółowej argumentacji faktycznej i prawnej (a w razie potrzeby – także dowodów) na potwierdzenie zasadności tego odwołania. Przy czym podkreślić należy, że postępowanie odwoławcze przed Izbą jest postępowaniem kontradyktoryjnym, zatem to obowiązkiem stron i uczestników jest wykazywanie, za pomocą argumentacji merytorycznej i ewentualnie dowodów, swoich racji. Izba zaś ocenia argumentację i dowody przedstawione przez strony i uczestników i na podstawie tak dokonanej oceny wydaje wyrok. Nie jest natomiast rolą Izby poszukiwanie za strony, w tym poszukiwanie za odwołującego, faktów i argumentów na poparcie ich twierdzeń. To odwołujący ma przedstawić w odwołaniu argumentację i dowody w celu wykazania swoich racji, a nie Izba ma to robić za niego.

Tak też Izba wielokrotnie już wskazywała, m.in.:

- w wyroku KIO 1678/23 z 27.06.2023 r.: *„Tym samym należy podkreślić, że właśnie określone w ww. przepisie wymogi konstrukcyjne odwołania przesądzają, że treść zarzutu nie jest ograniczona wyłącznie do twierdzeń zawartych we*

wstępnej części odwołania (petitum), a dotyczy również okoliczności faktycznych zawartych w sformułowanej przez odwołującego argumentacji. Odwołanie powinno wyrażać zastrzeżenia wobec dokonanych przez zamawiającego czynności lub zaniechań, co oznacza obowiązek zaprezentowania przez odwołującego nie tylko podstawy prawnej takich zastrzeżeń, ale przede wszystkim argumentacji odnoszącej się do postulowanej oceny. Oznacza to zatem konieczność odniesienia się do elementów stanu faktycznego, jak również podjętych czynności lub zaniechań zamawiającego w taki sposób, który pozwoli na uznanie, że podniesione zostały konkretne zarzuty wobec tych czynności lub zaniechań przypisanych zamawiającemu (tak Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 26 czerwca 2017 r. sygn. akt: KIO 1187/17). Podsumowując powyższe Izba stwierdza, że to na wykonawcy, będącym profesjonalistą, spoczywa ciężar przedstawienia w treści odwołania jasnych i szczegółowych zarzutów zbudowanych z dwóch warstw, tj. prawnej i faktycznej, które wyznaczają granice rozstrzygnięcia Izby, która może orzekać wyłącznie w zakresie zarzutów zawartych w odwołaniu";

- w wyroku KIO 543/22 z 21.03.2022 r.: „*Wypada także zauważyć, że wobec kontradyktoryjnego charakteru postępowania odwoławczego Izba nie ma uprawnienia, by zastępować którąkolwiek ze stron i samodzielnie dokonać poszerzonej, merytorycznej weryfikacji i badania oferty. Postępowanie odwoławcze nie stanowi substytutu oceny i badania ofert w zastępstwie zamawiającego. Postępowanie przed Izbą, a następnie postępowanie skargowe przed sądem okręgowym, posiada charakter weryfikacyjny – bada się czy zamawiający prawidłowo dokonał czynności w przetargu zgodnie z decyzją, którą przekazano wykonawcy. Zatem nie wyręcza się zamawiającego w badaniu i ocenie ofert, a jedynie sprawdza czy czynność odrzucenia oferty odwołującego, zgodnie z rozstrzygnięciem przetargu z dnia 18 lutego 2022 r., była prawidłowa i należy ją utrzymać*".

Tymczasem w niniejszej sprawie w treści odwołania Odwołujący nie podał żadnego uzasadnienia, żadnej argumentacji do następujących kwestii:

1)„*Odwołujący nie kwestionuje, że odpowiedź nie została przesłana w wyznaczonym terminie. Wnosi jednak o zbadanie, czy każdy element wezwania rzeczywiście stanowił podmiotowy środek dowodowy podlegający uzupełnieniu w trybie art. 128 ust. 1 Pzp, czy zakres żądania odpowiadał SWZ oraz czy stwierdzone braki uzasadniały zastosowanie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c Pzp*" – jeżeli Odwołujący uważa, że Zamawiający niezasadnie odrzucił jego ofertę i nieprawidłowo wezwał do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych, powinien był przedstawić w odwołaniu argumentację: który element wezwania i dlaczego nie stanowił podmiotowego środka dowodowego podlegającego uzupełnieniu w trybie art. 128 ust. 1 ustawy Pzp oraz w jakim zakresie i dlaczego żądanie nie odpowiadało SWZ (pomijając, że powinien to zrobić w 5-dniowym terminie liczonym od dnia dokonania wezwania, czyli od 13.08.2026 r.), a także dlaczego stwierdzone braki nie uzasadniały zastosowania art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Pzp. Odwołujący w ogóle nie przedstawił w odwołaniu takiej argumentacji.

2)„*W ofercie Gryfina jako miejsce produkcji wskazano Kostrzyn nad Odrą. Następnie w toku wyjaśnień Wykonawca wskazał Rymanów-Zdrój, ul. Leśna 4. Zamawiający sam dostrzegł rozbieżność i skierował kolejne wezwanie. W odpowiedzi z 10.08.2026 r. Gryfino jednoznacznie wskazało Rymanów jako zakład, z którego będzie realizowane zamówienie. Należy ustalić, czy było to jedynie doprecyzowanie istniejącej treści oferty, czy niedopuszczalna zmiana po jej złożeniu*" – jeżeli Odwołujący uważa, że Zamawiający powinien był odrzucić ofertę wykonawcy Firma Cateringowa I.A. z Gryfina, powinien był przedstawić w odwołaniu argumentację, dlaczego wyjaśnienia tego wykonawcy nie były jedynie doprecyzowaniem treści oferty, ale były niedopuszczalną zmianą tej treści. Odwołujący w ogóle nie przedstawił w odwołaniu takiej argumentacji.

3)„*Z pisma Uzdrowiska Rymanów S.A. z 27.08.2026 r. wynika, że Gryfino korzysta z kuchni przy ul. Leśnej 4 na podstawie umowy najmu, lecz dokumentacja i umowa nie regulują realizowania zamówień dla innych podmiotów, a firma nie występowała do Zarządu Uzdrowiska o zgodę na przygotowywanie posiłków dla SPZOZ w Lesku. Okoliczności te wymagają ustalenia zakresu rzeczywistego uprawnienia do korzystania z zaplecza*" - jeżeli Odwołujący uważa, że Zamawiający powinien był odrzucić ofertę wykonawcy Firma Cateringowa I.A. z Gryfina, powinien był przedstawić w odwołaniu argumentację, z jakiej konkretnie „dokumentacji i umowy" i z których konkretnie postanowień tej „dokumentacji i umowy" wynika, że ww. wykonawca nie może korzystać z zaplecza w celu wykonywania zamówienia na rzecz Zamawiającego i który wymóg z SWZ nie został wobec tego spełniony. Odwołujący w ogóle nie przedstawił w odwołaniu takiej argumentacji.

4)„*Z dokumentacji PPIS wynika ponadto, że 04.08.2026 r. złożono wniosek o zmianę wpisu zakładu, a 05.08.2026 r. rozszerzono działalność o dostarczanie gotowych posiłków do odbiorców zewnętrznych w ramach usług cateringowych. Chronologia ta wymaga oceny w zestawieniu z datą złożenia oferty i późniejszym wskazaniem Rymanowa*" - jeżeli Odwołujący uważa, że Zamawiający powinien był odrzucić ofertę wykonawcy Firma Cateringowa I.A. z Gryfina, powinien był przedstawić w odwołaniu argumentację, co niewłaściwego jest w złożeniu wniosku „o zmianę wpisu zakładu" i rozszerzeniu działalności w ww. datach, w jaki sposób daty te wiążą się z terminem składania ofert i dlaczego skorelowanie tych dat powoduje, że oferta podlega odrzuceniu. Odwołujący w ogóle nie przedstawił w

odwołaniu takiej argumentacji.

5)„*Gryfino otrzymało 20 pkt w kryterium doświadczenia dietetyka. Odwołujący wnosi o zweryfikowanie pełnej dokumentacji stanowiącej podstawę punktacji, w tym okresów doświadczenia i dokumentów dotyczących osoby wskazanej jako dietetyk, oraz o ocenę zgodności punktacji z SWZ. Odwołujący nie twierdzi bez dowodu, że osoba ta nie posiada wymaganego doświadczenia*" - jeżeli Odwołujący uważa, że Zamawiający nie powinien był przyznać ofercie wykonawcy Firma Cateringowa I.A. z Gryfina 20 pkt w kryterium dotyczącym doświadczenia dietetyka, powinien był przedstawić w odwołaniu argumentację, za które okresy doświadczenia wskazanej osoby ww. wykonawca nie powinien dostać punktów, która konkretnie treść w których dokumentach świadczy o niezasadności przyznania tych punktów, a w efekcie – o ile mniej punktów i dlaczego oferta ww. wykonawcy powinna uzyskać. Odwołujący w ogóle nie przedstawił w odwołaniu takiej argumentacji.

Odwołanie polega w istocie na przedstawieniu szeregu nieskonkretyzowanych podejrzeń bez żadnego uzasadnienia i na złożeniu wniosków o to, by Izba samodzielnie zbadała, czy podejrzenia te są słuszne, czy nie. Izba nie bada jednak podejrzeń, tylko zarzuty. I raz jeszcze należy podkreślić, że aby „zarzut" mógł być rozpoznany przez Izbę, odwołujący musi nie tylko sprecyzować w odwołaniu czynność lub zaniechanie zamawiającego, które uważa za naruszające przepisy ustawy Pzp, ale musi także podać szczegółowe uzasadnienie faktyczne i prawne w tym zakresie, a w przypadkach tego wymagających – przedstawić również dowody. Natomiast rolą Izby jest ocenić argumentację i ew. dowody złożone zarówno przez odwołującego, jak i przez zamawiającego (a także przez przystępujących, jeśli są uczestnikami postępowania odwoławczego) i wydać wyrok: kto w tym sporze ma rację. Z pewnością rolą Izby nie jest wyręczanie odwołującego w przedstawieniu argumentacji na poparcie jego twierdzeń.

W niniejszej sprawie Odwołujący nie podając w odwołaniu żadnej argumentacji, ale wnosząc o samodzielne zbadanie przez Izbę jego podejrzeń, w istocie oczekuje, że Izba za niego ustali, co Zamawiający zrobił źle, postawi konkretne zarzuty i przedstawi dla nich uzasadnienie faktyczne i prawne, czyli w gruncie rzeczy wykona za Odwołującego te zadania, które spoczywają na nim. Odwołujący jest w całkowitym błędzie, gdyż Izba nie pełni roli organu poszukującego w zamian za strony argumentacji i dowodów na poparcie ich twierdzeń (a tym bardziej podejrzeń). Jak wskazano już wyżej – postępowanie odwoławcze przed Izbą jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym to na stronach i uczestnikach spoczywa obowiązek wykazania za pomocą argumentacji i dowodów zasadności ich stanowisk procesowych. Izba natomiast ocenia te argumentacje i dowody i wydaje wyrok. W niniejszej sprawie, wobec faktu, że Odwołujący nie podał w odwołaniu żadnej argumentacji na poparcie zasadności swoich twierdzeń (w istocie nawet jedynie - podejrzeń), jego odwołanie musiało zostać uznane za oczywiście bezzasadne.

Ponadto, już tylko na marginesie (bo główną przyczyną niezasadności odwołania jest brak zawarcia w nim merytorycznego uzasadnienia zarzutów) należy zauważyć, że:

1. Zamawiający nie wymagał wskazania adresu kuchni, w której wykonawca będzie przygotowywał posiłki w ramach realizacji niniejszego zamówienia. Zamawiający zwrócił się wprawdzie do wykonawcy Firma Cateringowa I.A. z Gryfina o wyjaśnienie, jak zamierza realizować zamówienie w Lesku, skoro w jednym z dokumentów podmiotowych wskazał kuchnię w Kostrzynie nad Odrą. Nie zmienia to jednak faktu, że Zamawiający nie stawiał żadnych warunków co do miejsca położenia kuchni, zatem nie ma znaczenia udzielona przez ww. wykonawcę odpowiedź, w myśl której będzie on jednak przygotowywał posiłki w kuchni w Uzdrowisku Rymanowa-Zdrój. Innymi słowy: skoro w SWZ nie było wymogu co do miejsca położenia kuchni, to ani położenie w Kostrzynie nad Odrą ani w Rymanowie-Zdroju, ani zmiana jednego miejsca na drugie, nie może być podstawą odrzucenia oferty ww. wykonawcy.
2. Z tym samych powodów, tj. braku wymogu co do miejsca położenia kuchni, nie ma znaczenia, czy Uzdrowisko Rymanów-Zdrój wyraziło zgodę na korzystanie przez wykonawcę Firma Cateringowa I.A. z Gryfina z kuchni do przygotowywane posiłków na potrzeby Zamawiającego. Nie można bowiem stwierdzić wadliwości oferty z powodu niespełnienia wymogu, którego nie było. Izba pominęła przy tym dowód złożony przez Odwołującego ww. postaci pisma od ww. Uzdrowiska, ponieważ nie został on wraz z odwołaniem przekazany Zamawiającemu (o czym niżej w uzasadnieniu wyroku).
3. Zamawiający wymagał posiadania aktualnego wpisu do rejestru zakładów podlegających urzędowej kontroli organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej w sprawie zatwierdzenia zakładu prowadzącego działalność związaną z produkcją i obrotem żywnością w zakresie przygotowywania posiłków od surowca do gotowej potrawy. Zamawiający nie wymagał natomiast zezwolenia na dostarczanie gotowych posiłków do odbiorców zewnętrznych w ramach usług cateringowych. Tym samym nie ma znaczenia, kiedy ww. wykonawca wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego o zgodę na rozszerzenie działalności w ww. zakresie.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że w trakcie rozprawy Odwołujący powoływał się na takie okoliczności jak: wymagania dotyczące czasu wykonywania zamówienia (godziny dostaw posiłków) i znaczenie informacji z CEIDG dla ustalenia okresów doświadczenia dietetyka. Okoliczności te w ogóle nie zostały podane w odwołaniu. Tymczasem zgodnie z art. 555 ustawy Pzp Izba nie rozpoznaje zarzutów niezawartych w odwołaniu. Jak

wskazano już wyżej, a także wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie Izby i Sądu Okręgowego, zarzut to nie tylko krótki opis zawarty zwykle we wstępnej części odwołania, ale także opisane w uzasadnieniu odwołania okoliczności faktyczne i prawne, na których zarzut ten się opiera. Jeżeli zatem odwołujący dopiero w kolejnych pismach procesowych lub na rozprawie powołuje się na nowe okoliczności faktyczne, które nie były wskazane w treści odwołania, to są to już nowe zarzuty, które nie podlegają rozpoznaniu przez Izbę. Tak też stwierdził m.in. Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku o sygn. akt XXIII Zs 16/24 z 09.05.2024 r.: *„Izba jest związana zarzutami odwołania i nie może wyjść poza ich zakres. Jednoznacznie wskazuje to zatem na konieczność ich przemyślanego i precyzyjnego formułowania przez odwołującego. Możliwość stawiania zarzutów upływa z terminem na wniesienie odwołania. Jeżeli więc odwołujący na późniejszym etapie postępowania odwoławczego podnosi okoliczności, które nie zostały wyraźnie i wprost ujęte w treści wniesionego odwołania, to ich spóźnione wskazywanie nie może być brane przez Izbę pod uwagę. Nawet jeżeli odwołujący próbowałby powiązać nowe zarzuty z ogólnie zakreślonymi okolicznościami faktycznymi wskazanymi w odwołaniu. Brak precyzyjnego przywołania podstawy prawnej i uzasadnienia zarzutu prowadzi do braku możliwości rozpatrzenia tego zarzutu przez Izbę*". Kwestia braku możliwości rozszerzenia zarzutów odwołania po jego wniesieniu została też opisana w Informacji rocznej Krajowej Izby Odwoławczej za 2025 r. (informacja-roczna-z-dzialalnosci-krajowej-izby-odwolawczej-za-2025-r, str. 45). Zatem Izba nie mogła wziąć pod uwagę ww. argumentacji dotyczącej godzin podawania posiłków i znaczenia informacji z CEIDG, ponieważ nie była ona zawarta w odwołaniu, więc stanowiła w istocie nowe zarzuty, które nie podlegały rozpoznaniu przez Izbę.

Reasumując, zarzut nr 1 podlegał odrzuceniu jako spóźniony, zarzut dotyczący odrzucenia oferty Odwołującego podlegał oddaleniu, skoro oczywistym jest, że Odwołujący nie uzupełnił podmiotowych środków dowodowych w wyznaczonym terminie, natomiast niezależnie od tego i tak wszystkie zarzuty podlegały oddaleniu z powodu braku ich merytorycznego uzasadnienia w treści odwołania. Raz jeszcze należy powtórzyć, że postępowanie przed Izbą ma charakter kontradyktoryjny, zatem to obowiązkiem stron jest wykazywanie zasadności swoich twierdzeń, w tym obowiązkiem Odwołującego było wykazać w odwołaniu zasadność postawionych w nim zarzutów. Odwołujący nie podjął nawet próby tego wykazania, gdyż nie zawarł w odwołaniu żadnej merytorycznej argumentacji na poparcie swoich twierdzeń, które w istocie były nawet tylko podejrzeniami /domniemaniami. Całkowicie błędne było oczekiwanie Odwołującego, że to Izba podejmie za niego starania, by wykazać zasadność jego zarzutów. Takie sformułowanie treści odwołania, niezależnie od innych wad, przesądziło o jego bezzasadności. Dlatego odwołanie to musiało zostać oddalone.

Izba postanowiła zatem jak w sentencji wyroku, orzekając na podstawie art. 552 ust. 1, art. 553 i art. 554 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba pominęła dowody, które Odwołujący przekazał Izbie wraz z odwołaniem, ale nie przekazał ich Zamawiającemu. Zgodnie z art. 535 ust. 1 ustawy Pzp dowody na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej strony i uczestnicy postępowania odwoławczego przedstawiają wraz z odwołaniem, odpowiedzią na odwołanie, przystąpieniem do postępowania odwoławczego lub wraz z innym pismem wniesionym najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, w którym wyznaczono termin rozprawy lub posiedzenia, o którym mowa w art. 545 ust. 1, pod rygorem utraty prawa powoływania dowodów w toku postępowania odwoławczego. Przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że dowody powoływane np. w odwołaniu należy przekazać zamawiającemu wraz z tym odwołaniem, także po to, by zamawiający następnie mógł przesłać je w całości (odwołanie + dowody) innym wykonawcom uczestniczącym w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zgodnie z art. 224 ustawy Pzp. Natomiast przekazanie dowodów tylko Izbie, jak zrobił to Odwołujący, jest nie tylko niezgodne z art. 535 ust. 1 ustawy Pzp, ale też z zasadą równości stron i uczestników w postępowaniu odwoławczym oraz z zasadą jawności tego postępowania. W związku z tym Izba uznała, że nie może rozpoznać odwołania w oparciu o te dowody, skoro nie są one znane Zamawiającemu i pominęła je w swojej ocenie.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 574 ustawy Pzp oraz w oparciu o § 8 ust. 1 i 2 w zw. z § 5 pkt 1 i pkt 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Przewodnicząca ...……